

ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησας νὰ μὲ ἀκιύσης, ἔπρεπεν ἡ φύσις αὐτῆ καὶ ἡ ἰδίᾳ σου καρδίᾳ νὰ σὲ τιμωρήσῃσι.

Καὶ ὁ Σαβῶθ ἤρχισε τότε νὰ σκέπτεται, καὶ νὰ γίνεσαι τοῦ λοιποῦ ἐργατικὸς καὶ φιλόπανος· μετ' οὐ πολλὰς δὲ ἡμέρας ὑπερον-ωδήγησεν αὐτὸν ὁ Χιλλὲλ εἰς ταρπνὴν τινα καὶ εὐφοραν· κοιλάδα παρὰ τὰς ὄχθας καθαροῦ ῥυακος, δι' εὐόσμων ἀνθέων καὶ θάμνων διαρρέοντος· ἰδοὺ, εἶπεν ὁ διδάσκαλος, ἡ εἰκὼν τοῦ ἐργατικοῦ βίου, ἄρα καὶ τοῦ ἰδικοῦ σου· ἡ φύσις, ἥτις σὲ ἐνουθέτησεν, αὐτὴ καὶ νῦν ἄς σὲ ἀνταμείψῃ· ἔτι δὲ καὶ ἡ καρδίᾳ μου, εἶπεν ὁ νεανίας, καὶ τοῦ διδάσκαλου μου ὁ ἔπαινος. * * *

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΚ ΧΡΥΣΟΥ ΣΚΕΥΩΝ.

Διὰ τοῦ λεγομένου χρωματισμοῦ τῶν ἐκ χρυσοῦ σκευῶν καὶ διαφόρων τῆς πολυτελείας ἀντικειμένων δύναται νὰ δοῇ τοιοῦτον χρῶμα, ὥστε ἡθελε τις νομίζει ὅτι εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ, ἐνῷ τὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα μόλις $\frac{1}{5}$ τοῦ βάρους τοῦ χρυσοῦ ἐμπεριέχουν. Τοιαῦτα σκεύη κατασκευάζονται ἐν γένει ἐκ μίγματος συνισταμένου ἐξ ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ· τὸ πρὸς χρωματισμὸν μίγμα συντίθεται ἐκ δύο μερῶν νίτρου, ἐνὸς μέρους κοινῷ ἁλατος καὶ ἐνὸς στυπτηρίας· τὰ ἅλατα ταῦτα διαλύονται εἰς τὸ τριπλάσιον ὕδατος· ἐὰν τὰ χρυσὰ σκεύη ἐνθεῶσιν εἰς ταύτην τὴν ζέουσαν διάλυσιν καὶ ἀφελῶσιν ὀλίγα τινα λεπτά, μέχρι τῶν 25 λεπτῶν, ἀνοίγεται τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα σκεύη ἀποκαθίστανται ὅλως διόλου ὅμοια τῶν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ κατασκευασθέντων· μετὰ τὸ τέλος τῆς εἰρημένης πράξεως ἐκβάλλονται τὰ σκεύη ταῦτα ἐκ τοῦ ῥευστοῦ τούτου, ἀποπλύνονται εἰς καθαρὸν ὕδωρ καὶ τέλος στυπνίζονται· τοιοιτοτρόπως δὲ ἀποκτώνται ποικίλως χρωματισμένα σκεύη δηλαδὴ βαθύτερα καὶ ἀνοικτότερα· μολοντοῦτο δι' αὐτῆς τῆς πράξεως ὁ ἀγοραστὴς ἀπατάται νομίζων ὅτι ἀγοράζει σκεῦη ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ, ἐνῷ πολλάκις ταῦτα δὲν ἐμπεριέχουν πλεονέκτον τοῦ τρίτου ἢ τεταρτημορίου τοῦ ὀλικῷ βάρους· τὸ δὲ φαινόμενον ὅτι τὰ ἐξ ἀκαθάρτου χρυσοῦ κατεσκευασμένα φαίνονται ἀνωτέρας ποιότητος, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ πρὸς χρωματισμὸν χρῆσιμον ῥευστὸν διαλύει ἐκ τοῦ χρυσούχου μίγματος μόνον τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἀργυρον, οὐχὶ δὲ τὸν χρυσόν· καὶ ἂν τέλος ἐφαρμοσθῇ ἡ στιλβωσις, ὅλη ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ συνίσταται.

Ξ. Δάνδερρ.

ΕΙΚΟΝΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Αἰνείου ἀπὸ τῆς Τροίας.

Κατὰ μὲν τὸν ἐξ Ἀλικαρνασσοῦ Διονύσιον (α) ὁ Αἰνείας υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἀρχηγὸς τῶν πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἰλίου ἐκ τῶν πόλεων Δαρδάνου καὶ Ὀφρυνίου ἐλθόντων Τρώων, κατ' ἣν νύκτα οἱ μὲν λοιποὶ Τρῶες καταλθόντες ἀπροσδοκῆτως ἐσφάζοντο ἐν ταῖς εὐναῖς αὐτῶν, τὸ δὲ κάτω μέρος τῆς πόλεως ἐπυρπολεῖτο, εὐτος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ αἰσθανθέντες τὴν ἐφοδὸν τῶν Ἑλλήνων, κατέφυγον καὶ κατέλαβον τὴν Ἀκρόπολιν ὠχυρομένην διὰ τείχους· βλέπων δὲ ὁ Αἰνείας ὅτι οὐδ' ἐνταῦθα ἡδύνατο ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν Ἑλλήνων, ἔφυγεν ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ τείχους, φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὸν γηραιὸν πατέρα Ἀγχίστην, τοὺς ἐφεστίους Θεοὺς, τὴν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ εἴ τι ἄλλο πολύτιμον εἶχεν.

Κατὰ δὲ τὸν Οὐέργιλιον (β) ὁ Αἰνείας ἀποῦ κατὰ τὴν προμερὰν ἐκεῖνην νύκτα ἐπολέμησεν ἡρωϊκῶς, ἰδὼν ἐπὶ τέλους ὅτι οὐδεμία ὑπελείπετο ἐλπίς σωτηρίας, λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν πατέρα Ἀγχίστην μετὰ τῶν ἐφεστίων Θεῶν καὶ τὸν υἱὸν Ἀσκάνιον ἐκ τῆς χειρὸς, παρακολουθούσης καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Κρεούσης, ἐξέφυγε τῆς Τροίας· ἀλλὰ φθάσας μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος καὶ μὴ βλέπων τὴν Κρέουσαν ἐπακολουθοῦσαν, ἀποθέσας ἐκεῖ τὸ πολύτιμον αὐτοῦ φορτίον ἐπέστρεψε πρὸς ζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς ἰδίας συζύγου. Τὸ δὲ φάσμα τῆς Κρεούσης ἐμφανισθὲν ἐπληροφόρησεν αὐτὸν ὅτι ἡ Ἥρα ἀφῆρπασεν αὐτὴν, μὴ ἐπιτρέποντων τῶν Θεῶν νὰ παρακολουθῇ τὸν Αἰνεῖαν εἰς τὰς περιπλανήσεις καὶ τοῦ· κινδύνους αὐτοῦ, καὶ ὅτι προορίζεται εἰς αὐτὸν ἄλλη βασιλικὴ σύζυγος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, βασιλεῖον καὶ ἀνάπαυσις.

Ἐπιστρέψας λοιπὸν καὶ ἀναλαβὼν τὸν πατέρα Ἀγχίστην, καὶ τὸν υἱὸν Ἀσκάνιον μετὰ τῶν ἐφεστίων Θεῶν ἐξηκολούθησε φεύγων· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι φθάσας μέχρι τῆς Θράκης ἐτελεύτησεν ἐκεῖ· οἱ δὲ, ὅτι διαπλεύσας τὸν Ἑλλήσποντον κατὰ τὸ μέρος τὸ καλούμενον Παλλήνην κατήντησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Λατινίαν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Λατίνου ἐβασίλευσεν ἐκεῖ· πολέμων δὲ κατὰ Μαζέγγου βασιλέως τῶν Τούσκων καὶ νικηθεὶς ἐφονεύθη παρὰ τὸν ποταμὸν τῆς Νούβικης, ὃ δὲ Ἀσκάnios διεδέχθη τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα εἰκονογραφία παρίστανει τὸν Αἰνεῖαν κατὰ τὴν σιγήμην τῆς ἐκ Τροίας φυγῆς, φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν

(α) Ῥωμαϊκὴ Ἀρχαιολογία βιβλ. Α. Κεφ. 46.

(β) Αἰνείδης βιβλ. Β. ἀποσπ. 17.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΟΙΑΝ.

πατέρα Ἀγγλίην, παρακολουθῶντος δὲ τοῦ υἱοῦ Ἀσκανίου, ὅστις στηρίζει τὴν μικρὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπὶ τῆς τοῦ πατρὸς, τὴν δὲ Κρέουσταν δίδουσαν εἰς τὸν Ἀγγλίην τὰ ἀγάλματα τῶν ἐφεστίων Θεῶν. Ἀντεγρᾶφη δὲ ἐκ τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Παρισίων εἰκόνος, σχεδιασθεῖσας ὑπὸ τοῦ Δομενίκου Ζανπιέρου, διαστήμου ζωγράφου Ἰταλοῦ ἀποθανόντος ἐν ἔτει 1641.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΛΑΩΝ.

Συλλεχθέντα ὑπὸ Δ. Σ. Μ.

Α'. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καθ' ὅλην τὴν χρυσὴν λεγομένην παραλίαν (cote d'or) ὅταν τις ἐκ τῶν ἐντοπίων χρεωστῇ ποσότητά τινα χρημάτων, καὶ δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ αὐτὴν, υποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸν δανειστὴν τοῦ δούλου τινά, ὡς ἐνέχειρον τοῦ χρέους του, μέχρις ἐντελοῦς ἀποτίσεως αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δούλου τούτου, ὁ δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὸ πτώμα εἰς βορὰν τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη προσεπιφέρουσα τὴν ἀτιμίαν τοῦ χρεωφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ δούλου, ἔχει δι' ἀποτέλεσμα, ὅτι συνήθως ὅλοι, ὅσοι φροντίζουν περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποϊανόντος, συνεισφέρουσιν ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των διὰ νὰ πληρώσωσι τὸν δανειστὴν, ὅπως δυνήσῃ νὰ λάθωσι τὸν νεκρὸν ἀπὸ τὴν πτωματοθήκην (charnier) καὶ ἐνταφιάσωσιν αὐτὸν κατὰ τὸ ἐγγώριον ἔθος. (α)

Β'. Οἱ ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ Ἰνδοὶ ἐκλείπουσιν ὁσημέραι· μόλις εἰς τὰς ἠνωμένας ἐπαρχίας, πρὸ πάντων εἰς τὰ βορειότερα αὐτῶν μέρη, διατηροῦνται ἀκόμη μερικαὶ φυλαί, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκει τις τὸν ἀρχικὸν τύπον τῶν Ἰνδῶν εἰς τὴν ἰδιάζουσιν αὐτοῦ ὁμότητα. Εἰς τὰς φυλάς ταύτας ὑπάρχουσιν ἔθιμά τινα τῷ ὄντι περιέργα. Ἡ μήτηρ ἐκκόπτει ἓνα ἄρμον δακτύλου ὁσάκις χάσῃ ἐν τέκνον, καὶ πολλαὶ χεῖρες κολοβοῦνται ἐντελῶς. Ὁ φίλος πενθεῖ διὰ τὸν ἀποθανόντα φίλον του, διατρυπῶν διὰ μαχαίρας τὴν χεῖρά του, ἢ διασπαράττων τὸ μέτωπόν του. Ἀλλὰ τὸ τρομερώτερον πάντων εἶναι τὸ ἔθιμον τὸ ὁποῖον ὑποχρεώνει τὰ τέκνα νὰ φονεύωσι τοὺς γηραιούς πατέρας των, ὅταν οὗτοι τὸ διατάξωσι· συνεχῶς οἱ γηραῖοι Ἰνδοὶ, ὅταν βλέπωσιν ἑαυτοὺς πλησιάζοντας εἰς τὸν θάνατον, εἰσιμάζουσιν τὸν τάφον των καὶ καλλωπίζόμενοι μὲ τὰ καλῆτερα φορέματά των, προσκαλοῦσιν ἐπὶ

τὸ αὐτὸ τὴν οἰκογένειάν των, καὶ κοινοποιοῦσιν εἰς ὅλους τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν χώραν τῶν πνευμάτων, ὅπου ὑπάρχουσιν ἐν ἀβύλοις ἰχθεῖς καὶ θήρα κρέα. Διατάττουσιν νὰ θέσωσιν ἐντὸς τοῦ τάφου των τὰ ὅπλα των καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα σκεύη καὶ τοιοῦτοτρόπως προητοιμασμένοι περιμένουσιν ἡσυχῶς τὸν θάνατον. Ἐτι συνεχέστερον διὰ νὰ μὴν ὑποφέρωσι περιμένοντες τὸν θάνατον, παρακαλοῦσι τὰ ἱδίων τέκνα νὰ κάμωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν τελευταίαν χάριν καὶ νὰ θανατώσωσιν αὐτοὺς· ὁ γέρον θέτει ἑαυτὸν τότε ἐντὸς τοῦ τάφου, καπνίζει τὴν τελευταίαν καπνοσύριγγά του, πίνει ἀκόμη μίαν φορὰν ὀλίγον οἶνον μὲ τοὺς υἱούς του, καὶ τέλος δίδει τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀκολουθοῦντες δύο ἐξ αὐτῶν ἀποπνίγουν τὸν γέροντα. α. Εἶναι καλῆτερον νὰ κληθῇ τις παρὰ νὰ ἴσταται ὄρθιος, νὰ κοιμᾶται παρὰ νὰ ἐργαγορῇ, ν' ἀποθάνῃ παρὰ νὰ ζῇ » λέγει ὁ Ἰνδὸς καὶ θεωρεῖ τὸν θάνατον ὡς εὐεργέτημα, ἅμα τῷ ἐκλείψουσιν αἱ δυνάμεις, αἵτινες τῷ εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν θῆραν καὶ τὴν ἀλιείαν. (β)

Γ'. Εἰς τὴν Εὐρώπην πενθοῦσι γενικῶς φοροῦντες μαῦρα, διότι τὸ μέλαν εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ σκότους, μὲ τὸ ὁποῖον παρομοιάζουσι τὸν θάνατον καὶ τὴν στέρησιν τῆς ζωῆς, ἥτοι τοῦ φωτός. Εἰς τὴν Κίναν μεταχειρίζονται τὸ λευκὸν χρῶμα, διότι ἐλπίζουν ὅτι ὁ ἀποθανὼν εὐρίσκεται εἰς τὸν Οὐρανόν, τὸν τόπον τῆς ἀγνότητος. Εἰς τὴν Αἴγυπτον θεωρεῖται πένθιμον τὸ κίτρινον χρῶμα, ἐπειδὴ τὰ φθίνοντα ἄνη καὶ φύλλα λαμβάνουσι τὸ χρῶμα τοῦτο. Εἰς τὴν Αἰθιοπίαν εἶναι ἐν χρήσει τὸ φαῖον χρῶμα, ὡς εἰκονίζον τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐγεννήθημεν καὶ εἰς ἣν ἐπιστρέφομεν. Εἰς τινα μέρη τῆς Τουρκίας τὸ χρῶμα τοῦ πέθους εἶναι τὸ κυνῶν ἐπειδὴ τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον πηγαίνουσιν οἱ θεοὶ· ἐξ' ἐναντίας εἰς ἄλλα μέρη εἶναι τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ ἰάνθινον, ἐπειδὴ ἀμφότερα εἰσὶ σύγκρασις τοῦ μέλανος καὶ τοῦ κυνῶ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει τὸν πόνον, τὸ δὲ δεύτερον τὴν ἐλπίδα. Τοιοῦτοτρόπως βλέπει τις ὅτι ὅλα τὰ χρώματα κατὰ τάξιν, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πένθιμα. (γ)

Δ'. Ὑπάρχει τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον ἔθιμον εἰς τὴν Κίναν. ἂν ὁ πτωχεύσας ἔμπορος δὲν ἔχῃ τὰ μέσα διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δανειστάς του, καὶ ἂν ἦναι ἐντελῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν μένει εἰς αὐτὸν κἀνείς τρῆπος διορθώσεως τῶν πραγμάτων του, προσκαλοῦσι τοὺς δανειστάς καὶ τοὺς πληρώνουσι μὲ χρήματα τοῦ ταμεῖου τοῦ Bagboun (υἱοῦ τοῦ

(α) Voyage de Nisus capitaine Bonet sur les côtes occidentales d' Afrique en 1843 et 1844.

(β) Das Pfening - Magazin.

(γ) Das Pfening - Magazin.